

som den nuværende Regering maatte under-
 vurderer, men som, naar det kommer til
 Stykket, dog vil vise sig ikke at være saa
 ringe. Men i alt Fald, hvad der er givet
 ved dette Forslags Vedtagelse er dette, at
 naar den Tilstand, hvorunder vi leve, naar
 Provisoriets og Grundlovsbruddets Tilstand
 engang bliver brudt, saa vil der med Nød-
 vendighed tillige være indtraadt et Brud med
 Militarismen. Naar dette vil ske, derom
 skal jeg ikke udtale mig. Jeg tror ikke, at
 der er nogen, som ved noget derom. Der
 er maatte dem, der mene, at det ligger langt
 ude i Fremtiden, og der er maatte andre,
 der mene, at det ligger nærmere. Jeg tror
 ikke, at der er nogen, der ved noget eller
 kan sige noget sandsynligt eller tilforladeligt
 i denne Henseende. Et saa lille Folks
 Skæbne, som vort Folks, beror paa Ting,
 som ere uberegnelige, et Folks Skæbne, som
 vort Folks, er afhængig af Strømninger i
 de store Lande, som vi ikke ere raadige over
 og ikke have Indflydelse paa, men det tror
 jeg sikkert, at det, vi leve under, bliver ikke
 Enden paa vort Folks Skæbne, allerede af
 den Grund, at det er for provisorisk og for
 meningsløst, til at man for Alvor kan tro,
 at noget Folk paa den ene eller den anden
 Maade kan finde Hvile i en saadan Tilstand,
 det er komplet umuligt, og naar Bruddet,
 naar Overgangen en Gang kommer, mener
 jeg, at det ved denne Resolution, her fore-
 ligger, naar den vedtages, er givet, at der
 er Sikkerhed for, at dette Brud bliver ikke
 blot et Brud med Provisoriet, men ogsaa et
 Brud med Militarismen. De to Ting, som
 uløselig høre sammen, Provisoriet og Mili-
 tarismen, de staa nu sammen, og de ville
 ogsaa en Gang forsvinde og forsvinde sam-
 men. Dette er altsaa den ene Side af denne
 Beslutning, som jeg ganske kan slutte mig
 til. Den anden Side er den, som udtaler
 sig imod Forsøgelsen af de militære Udgifter
 og begrunde Lovforslagets Forfæstelse deri-
 gennem. Deri ligger dette Tings Hoved-
 standpunkt for Militærvæsenet Bedkommende,
 nemlig at vi maa søge at komme til en Ind-
 strænkning af alle de kolossale Rüstnings-
 udgifter, som vi under dette Ministerium ere
 blevne væltede ind i. Vi maa komme til en
 Indstrænkning, men jeg finder det ganske
 ufornødent at fremhæve dette, thi det er gi-
 vet og bekendt for alle og enhver, men det
 er ogsaa givet, at under dette Ministerium
 opnaaes ikke nogen Indstrænkning, under dette
 Ministerium vil vor Rolle her være den simple
 og jævne, at gøre Modstand imod og afvise
 alt, hvad der kommer fra dette Ministeriums
 Side, og som er en Forsøgelse af de nu
 værende Militæruddgifter. Dette Ministerium

kommer ikke til nogen som helst Indstræk-
 ning, det er bundet til sin Fortid, og denne
 Fortid fører stadig videre og videre. Dermed
 er det givet, siger jeg, at dette Tings Hoved-
 standpunkt i militære Spørgsmaal er det
 finansielle Standpunkt. Vi hænge os ikke i nogen
 Teori, ikke i tekniske Detailspørgsmaal, der
 ligge udenfor dette Tings naturlige Opgave,
 men een Ting er utvivlsomt dette Tings
 Ret, det er Retten overfor Bengene, det er
 den, vi staa paa, og den opgive vi ikke; det
 er et fast og det eneste holdbare Stand-
 punkt. Folketingets Standpunkt er det
 finansielle, vi forlange Bestemmelsesret med
 Hensyn til de Benge, der skulle anvendes
 paa den Maade. Naar vi en Gang komme
 til en Ordning af disse Forhold, der ikke
 hviler paa Vilkaarlighed og Gueraadighed,
 men paa alle lovgivende Faktors Sam-
 tykke, vil der fra dette Tings Side sikkert
 kunne vises al mulig Smødelommen overfor
 berettigede Forlangender, der gøres gældende
 fra andre Sider, ogsaa fra militær Side.
 Men paa eet Punkt vil dette Ting sikkert
 hæbde sin Vilje, nemlig paa det finansielle
 Punkt, Størrelsen af Udgifterne indenfor en
 vis Ramme. Naar der først er blevet Enig-
 hed om, hvilket Maalet er for vor militære
 Ordning, og hvilke vore Eigner ere i finan-
 siel Henseende til at tilfredsstille den, komme
 vi nok ud over det øvrige, og det skalde
 ikke synes at være saa grumme vanskelig at
 komme til en Forstaaelse af, hvad der maa
 være Maalet for vort Militærvæsen her i
 Landet, thi selv naar jeg ser paa den, der
 ere vore hderste Modstandere i dette Spørgs-
 maal, paa vore militære Ministre, har jeg
 i deres Udtalelser egentlig ikke kunnet finde
 noget andet Maal angivet, end hvad der
 fornuftigvis maa være Maalet. At vi ikke
 kunne forsvare dette Land, ere jo alle enige
 om, det modsatte paastaas vel næppe af
 nogen, end ikke af vore militære Ministre.
 Den ærede Marineminister har angivet
 Maalet for sin Afdeling af Militærvæsenet
 saaledes, at det er at konstatere og i visse
 Tilfælde hæbde vor Neutralitet. Det finder
 jeg, er et fornuftigt Maal; det er det, at
 vor Opgave ikke vil kunne gaa ud over det
 mere demonstrative, som bestaar i at kon-
 statere vor Vilje, medens vore Egners Om-
 sang er paa Forhaand givet. Og jeg kan
 heller ikke se, at den ærede Krigsminister
 har hæbdet noget derfra væsentlig forskelligt
 Standpunkt; naar han erklærer, at Syland
 og Jyn maa opgives, og at Danmarks
 Kamp nærmest vil blive saa Dages Artilleri-
 kamp her ved Kjøbenhavn, forekommer det
 mig heller ikke at gaa synderlig ud over den
 demonstrative Karakter, som det danske For-